

den Mening, jeg har om Ordningen af Forholdene i denne Fløi, skal jeg sige, at jeg vilde anse det for rigtig, at den lange Gang, som fører herfra hen til Tvergangen, forbeholdtes i sin Helhed dels til Følkethingets særlige Brug, dels til de Lokaler, som ere fælles for hele Rigsdagen, og at Landstinget da fik de nu til Finantshovedkassen hørende Lokaler til sin Raadighed tilligemed den store Fløi, som gaar fra Kongeporten til Kavalerporten. Det ærede Landsting, som jeg under det lige saa bekendt som det Thing, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, vilde da sikkert faae fuldkommen rigelig Erstatning for de mindre Lokaler, det vilde komme til at afgive, dersom en saadan Ordning som den, jeg her har anført, blev gennemført.

H. N. Hansen: Jeg har tilladt mig at begjære Ordet i Anledning af et enkelt Forslag paa Finantsloven, nemlig det om Bidraget til Kirken paa Østerbro, og jeg har navnlig gjort det i Anledning af nogle Ytringer, der idag ere faldne fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (H. Nielsen), tilbøds ogsaa i Anledning af nogle Ytringer fra den ærede Ordfører igaar. Jeg tror vel ikke, at disse Forhold i Birkeligheden høre ind under Følkethingets Omraade, saaledes som de ere fremdragne fra de ærede Medlemmers Side; men jeg vil nødig have, at min Laushed om disse Sager, som jeg kjender noget til, skulde se ud, som om jeg gik ind paa den Fremstilling, der her er givet, ligesom jeg meget nødig vilde have, at min Laushed skulde opfattes saaledes, at jeg var enig med de Herrer i denne Sag, hvor det i Birkeligheden dreier sig om Bidrag fra Statens Side til at faae Kirken opført. De Ytringer, som faldt fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds, gik ud paa, at han vilde fraraade Thinget at vedtage noget Bidrag til Østerbros Kirke, fordi de kirkelige Forhold her i Kjøbenhavn stode i nær Forbindelse med de kommunale Forhold, og fordi Kommunalbestyrelsen her i Kjøbenhavn efter Behag skulde og valte med de kirkelige Midler. Det er en temmelig streng Dom, som her synes at være fældet over Kommunalbestyrelsens Forhold i denne Sag, og sin Gjemmel derfor søgte det ærede Medlem der, at han ganske vist havde læst Noget derom i Kommunalbestyrelsens Forhandlinger, og navnlig i et Blad, jeg veed ikke hvilket. Han var derfor overbevist om, at man fra Kjøbenhavns Kommunes Side havde handlet vilkaarlig med Kirkens Midler. Dette fortjener et Tilsvær fra mig, og jeg maa, saa nødig jeg vil, trætte Thinget med kortelig at berøre de Punkter, som det ærede Medlem fremdrog. Han nævnte først, at Kjøbenhavns Kommune vilkaarlig havde taget et Stykke fra Selligeskes — jeg vil hellere sige Selligaandskirke's Plads her i Kjøbenhavn, og altsaa havde berøvet Kirken et Stykke Jord,

som var meget værdifuldt for den. Jeg skal først dertil bemærke for de Herrer, som ikke ere inde i disse Forhold, at Kirkebestyrelsen her i Kjøbenhavn ingenlunde ligger under Kjøbenhavns Kommune, men kun kommer i Berøring med denne, naar man vil opnaae Noget til Bedste for Kirken. Kirkebestyrelsen for de Kjøbenhavn'ske Kirker ligger hos de forskjellige Patronater, og for nogle af disse Kirker er Magistraten, altsaa Byens Øvrighed, Patronat, men Magistraten er ikke Kommunalbestyrelsen. Naar der er Tale om Kommunalbestyrelsen, er det Borgerrepræsentationen, som skal høres og give sit Samtykke, naar Noget skal opnaaes hos Kommunen, og naar altsaa denne Sag om, at Jord fra Selligaandskirken skulde indtages til Gade, har været for i Kommunalbestyrelsen, er det kun stet, fordi man vilde opnaae nogen Indrømmelse fra Kommunens Side. Sagen blev sat i Bevægelse af Kirkeinspektionen for denne Kirke, og den gik derfra til Magistraten som Kirkens Patronat. Da en Mur, som stod omkring Kirkepladsen, var meget affældig og skulde nedrives, skulde der i Stedet derfor sættes et Gitter eller Dæslige, men der vilde fremkomme et naturligare Forhold med Hensyn til Kirkepladsen, naar man rykkede dette Gitter nogle faa Alen ind. Derved vilde der altsaa komme et Stykke udenfor Kirkepladsen, hvilket man enten maatte bevare som Kirkeplads eller lade Kommunen brolægge. I Stedet for selv at paatage sig Udgiften dertil gjaldt det om at faae Kommunalbestyrelsens Bevilling til, at Kommunen vilde overtage Udgiften ved Brolægning af denne Strækning paa nogle faa Alen, og at overtage nogle andre Udgifter, som vilde fremkomme ved Flytningen. Dertil erklærede Kommunen sig villig, og det er den hele Brøde, hvori den er skyldig i denne Sag. Det ærede Medlem sagde, at han har læst i en Avis, at dette Stykke Jord havde grunne megen Verdi, men naar vilde det være Tilfældet? Hvis Kirkebestyrelsen har de sagt: Vi ville gjøre Kirkens Jord i Penge, vi ville ikke sælge den til Huse — dertil er der ikke Plads — men vi ville lægge en Række Butikker der, lig med de gamle Voder ud med Selligeskestrede; hvis man fik Kirkebestyrelsen eller Kultusministeriet, som staar over Kirkebestyrelsen i dette Stykke, til at gaa ind paa, at der anlagdes en saadan Række Butikker, kunde man tænke paa at faae Noget for Jorden, ellers ikke. Dette var det ene Punkt, hvorpaa det ærede Medlem har angrebet Magistraten og Kommunalbestyrelsen for at have handlet ilde med Kirkens Midler; men jeg gaar nu videre. Vi komme nu ud paa Kristianshavn til Frelserens Kirke. Der ligger et Stykke Kirkejord, som Kjøbenhavns Kommune egenlydig og uden at give den fattige Kirke Noget derfor, har taget og har bygget en Skole paa. Det er ikke første Gang, det ærede Medlem har bragt disse Sager frem. Jeg læste ifjor